

[Aidt.]

den ene Ende af Omraadet til den anden, Maden bliver kold, naar den skal transporteres, i Vintertiden, naar der ligger Sne, er det nærmest forfærdeligt. Men saadan noget kan vi undgaa for Fremtiden, hvis vi vil lære af Udlandet, se paa Udviklingen der i de sidste 20 Aar og tage det med ind i Beregningerne; og hvis det ikke er taget med — og det tror jeg ikke, det er, for der har ikke været Mulighed derfor —, saa maa det være uforsvarligt ikke at indhente disse Erfaringer fra Udlandet, naar der nu er Tid til det under Byggestoppet.

Den højtærede Indenrigsminister sagde til, hvad jeg havde bemærket om den halve Million, som Udvalget fra 1943 havde anbefalet at bruge til Viborghospitalet, at saadanne Tanker havde der været. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om det ikke var mere end Tanker. Blev disse Penge ikke netop paa Anbefaling af omtalte Udvalg bevilget? De blev ikke brugt, det ved jeg nok, men blev de ikke bevilget? Hvis det blev det, er det efter min Mening mere end Tanker, og saa er der ogsaa Grund til at pege paa, at der er sket en Omstilling.

Saa sagde den højtærede Indenrigsminister med Hensyn til at faa Tid til at sætte sig ind i Betænkningen, at der havde været god Tid. Ja, men der har Ministeren misforstaaet mig. Det var ikke de to Betænkninger, som foreligger her, jeg talte om, nej, det var den Betænkning, som maatte komme fra det kommende Folketingsudvalg, jeg krævede Tid til, og vi har saa sørgelige Erfaringer fra Foraaret, at Ministeren sikkert ikke kan have noget imod, at jeg peger paa det Forhold her. Der er god Grund til det.

Jeg hører til de Ordførere, der ikke har mistænkt Ministeren for at ville have det nye Hospital til at ligge i Brønderslev, fordi Ministeren er derfra. Jeg har ikke taget Del i denne Diskussion. Men Ministeren talte om, at man lige saa hurtigt kunde køre fra Brønderslev til Aalborg som fra et Aalborgsk Sindssygehospital til Centralsygehuset i Aalborg. Jeg tror ikke, den Beregning er rigtig, for en Bil fra Brønderslev skal formentlig ogsaa køre langsomt ind igennem Aalborg.

Endelig sagde Ministeren med Hensyn til Personaleforholdene, at det ikke er et væsentligt Forhold, og at jeg intet Bevis havde givet for, at det var lettere at faa Personale i Aalborg end i Brønderslev. Jeg mener; jeg har givet dette Bevis, nemlig at Aarhus kunde faa Personale under Krigen, medens andre Byer ikke kunde det, og Udvalget var jo af samme Mening.

Første Næstformand (Arnth Jensen):

Det ærede Medlem Hr. Steen har Ordet for en kort Bemærkning.

Steen: I Slutningen af sin Tale rettede det ærede Medlem Hr. Mogens Fog en Hentstilling til den højtærede Indenrigsminister, eller jeg maa maaske snarere sige: ligesom gav Ministeren en Anvisning paa at drage Omsorg for, at det Byggeri, man her drøfter, blev fremmet mest muligt, og det skete med en for mig at høre lidt kedelig Hentydning til, at det var saa heldigt, at Indenrigsministeren ogsaa var den Minister, hvorunder Byggeriet i al Almindelighed sorterede. Den højtærede Minister svarede med at sige, at han skulde gerne bekræfte, at han vilde drage Omsorg for, at dette Byggeri blev fremmet mest muligt. Det giver mig Anledning til at sige, at Forudsætningen for de Bemærkninger, jeg har fremsat, og for det Tilsagn i Forbindelse med Lovforslagets Behandling, jeg har givet; er, at naar dette Lovforslag, forhaabentlig om nogle Maaned, er gennemført, saa gaar man straks i Gang med Tegninger og Forarbejder til de Planer, det her drejer sig om; men Spørgsmaalet om selve Byggeriets Igangsættelse kan ikke klares med, at man siger: saa snart det er muligt — muligt og muligt er jo to Ting —, det maa afgøres ud fra, hvad der er forsvarligt, naar hele Situationen, hvad Byggematerialer angaar, tages i Betragtning. Jeg er af den Opfattelse, at vi ikke kan have den Tilstand, at det offentlige paa nogen Maade bliver favoriseret paa Bekostning af det, der er livsnødvendigt, nemlig Tilvejebringelsen af Boliger. Hvor ønskeligt det end er, at den Opgave løses, som Lovforslaget tager Sigte paa, saa er Sandheden dog, at vi paa dette Omraade aldeles ikke befinder os i nogen Nødssituation. I samme Øjeblik det bliver muligt at tilvejebringe det nødvendige Personale, vil der være Plads nok til dem, der i Øjeblikket søger Indlæggelse paa Hospitalerne.

Indenrigsministeren (Kjær): Jeg skal ikke forlænge denne Debat med mange Minutter, men der er dog enkelte Bemærkninger, jeg finder Anledning til at gøre.

Først vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Strøm, at jeg har, som jeg gav Udtryk for det i mit første Indlæg, dyb Respekt for det Arbejde, som Sagkundskaben, stillet over for disse Problemer, har gjort, og dyb Respekt tillige for den Betænkning, som er blevet Resultatet deraf. Jeg har nøje gennemgaaet denne Betænkning, og jeg har, som